

Hay Chữ Lông!

Hoàng Hải Thủy

Buổi sáng Tháng Ba, trận tuyết cuối cùng trong năm đến Rừng Phong. Trong phòng ấm, đèn vàng, yên tĩnh, nhìn trên màn kính computer tôi thấy chuyện Em Hoa Hậu Nguyễn Cao Kỳ Duyên đến chúc Tết nhân vật Vũ Khiêu ở Hà Nội. Thoạt đầu tôi tưởng Em Nguyễn Cao Kỳ Duyên này là Em Nguyễn Cao Kỳ Duyên Em Xi Chem Chép Paris by Night. Nhưng không phải. Hai người trùng tên nhau.

Mời quý vị đọc Wikipedia:

Vũ Khiêu, tên thật là Đặng Vũ Khiêu, là một học giả Việt Nam, Viện Trưởng đầu tiên của Viện Xã Hội Học Việt Nam, nguyên Phó Giám đốc Thông tấn xã Việt Nam, nguyên Phó Chủ nhiệm Ủy ban Khoa học Xã hội, nay là Viện Khoa học Xã hội Việt Nam.

Vũ Khiêu sinh ngày 19 tháng 9 năm 1916 tại làng Hành Thiện xã Xuân Hồng huyện Xuân Trường tỉnh Nam Định. Ông tốt nghiệp tú tài trường Bonnal, Hải Phòng, năm 1935. Ông làm Giám đốc Sở Văn hóa Khu 10 tại Việt Bắc, 1947 – 1954, Về Hà Nội, ông sang Bắc Kinh học trường Đảng cao cấp, 1954 – 1956, trở về nước, ông giữ chức Phó Tổng Giám đốc Thông Tấn Xã Việt Nam. Tới 1959, ông tổ chức cơ sở Mỹ học đầu tiên ở VN rồi sang Hungary học, về nước ông dạy học ở Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh.

Sau năm 1954, ông chuyển sang công tác nghiên cứu. Ông cũng tham gia giảng dạy triết học và lý luận khoa học xã hội cho các trường Đảng và các trường đại học. Năm 1959, ông làm Thư ký khoa học xã hội của Ủy ban Khoa học Việt Nam, sau đó được bổ nhiệm làm Phó chủ nhiệm Ủy ban Khoa học Xã hội Việt Nam. Ông là Viện trưởng đầu tiên của Viện Xã hội học.

Từ năm 1958, ông đã viết gần 30 cuốn sách và tham gia biên soạn với tập thể chừng 30 cuốn nữa ở nhiều lĩnh vực: triết học, đạo đức học, văn học, nghệ thuật, văn hóa, xã hội, nghiên cứu, giới thiệu thơ văn và cuộc đời của một số thi hào... Nhiều tác phẩm của ông ca ngợi tư tưởng Mác Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh. Các tác phẩm của ông về văn hóa gồm: Đẹp (1963), Anh hùng và nghệ sĩ (1972), Cách mạng và nghệ thuật (1979). Tác phẩm lớn nhất là bộ sách ba tập, dày gần 1.500 trang, cuốn Bàn về Văn hiến Việt Nam. Ông là tác giả của nhiều công trình nghiên cứu, trong đó có "Cao Bá Quát" (1970), "Ngô Thì Nhậm" (1976), "Nguyễn Trãi" (1980), "Nguyễn Đình Chiểu, ngôi sao sáng của người trí thức Việt Nam" (1980), "Bàn về văn hiến Việt Nam" (3 tập, năm 2000).

Giáo sư Vũ Khiêu được trao tặng Giải thưởng Hồ Chí Minh về khoa học công nghệ năm 1996 cho các công trình Anh hùng và nghệ sĩ (1972), Góp phần nghiên cứu cách mạng tư tưởng và văn hoá (1987), Người trí thức Việt Nam qua các chặng đường lịch sử[.

Năm 2000, giáo sư được phong danh hiệu Anh hùng Lao động .

Ngày 12 tháng 9 năm 2006, Phó Chủ tịch nước Trương Mỹ Hoa thay mặt Hội đồng Nhà nước trao tặng Huân chương Độc lập hạng nhất cho Giáo sư Anh hùng Lao động Vũ Khiêu.

Trong Đại hội Thi đua Thủ đô Hà Nội, Gs Vũ Khiêu được trao tặng danh hiệu "Công dân Ưu tú Thủ đô." Ông được Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tặng câu đối:

"Triết gia trong cách mạng – Nghệ sĩ giữa Anh hùng".

Và:

Sơn hà linh khí tại
Kim cổ nhất hiền nhân.

Trên đây là tiểu sử Nhà Văn Hóa Hà Nội VC Vũ Khiêu trên Wikipedia.

Tiếp đây là những lời người Hà Nội năm 2015 viết về nhân vật Vũ Khiêu. Bài phóng sự “Sự thật quả ấn đền Trần ở Thái Bình” đăng trên phiên bản điện tử của báo Tiền Phong ngày 11/06/2010 viết về lễ khai ấn tại đền Trần Hưng Hà ngày 13 tháng Giêng năm 2010, cho biết trong dịp khai ấn này, đã có hàng vạn bản ấn được đóng lên giấy, phát, bán cho nhân dân. Quả ấn được đóng trong lễ này là một quả ấn “nhái,” – ấn giả, làm theo hình dạng quả ấn thật – ấn giả bị khắc chữ Hán ngược; ấn có 4 chữ “Thượng Nguyên Chu Thị” nhưng lại được coi là ấn cổ, ấn quý, là “Ấn vua Trần.” Giám đốc Nhà Bảo Tàng tỉnh Thái Bình đã nhờ GS Vũ Khiêu đọc giúp bốn chữ Hán trên quả ấn.

GS Vũ Khiêu đọc và trả lời rằng đó là bốn chữ:

“Quốc vương thiên nhân.”

Một câu đối của Vũ Khiêu dâng nhà thờ tổ họ Vũ giống câu đối ở đình làng An Trì, Hải Phòng, ngôi đình thờ Ngô Quyền được xây dựng từ đầu thế kỷ 19.

Câu đối của Vũ Khiêu dâng vào Miếu Thần tổ Vũ Hồn ở Mộ Trạch, Hải Dương:

“Vạn cổ càn khôn hưng tái tạo.

Cửu tiêu nhật nguyệt phúc trùng quang”

Câu đối ở đình làng An Trì tại Hải Phòng:

“Vạn cổ càn khôn hưng tái tạo.

Cửu vân nhật nguyệt ánh trùng quang”

o o o

Đầu năm Ất Mùi 2015, Hoa hậu Việt Nam 2014 Nguyễn Cao Kỳ Duyên tới thăm và chúc Tết ông Vũ Khiêu tại nhà riêng của ông, Hoa hậu chúc mừng giáo sư bước sang tuổi 100, đồng thời bày tỏ sự ngưỡng mộ và cảm phục trước tấm gương học tập và nghiên cứu không ngừng nghỉ của ông.

Trong dịp này, Giáo sư Vũ Khiêu tặng Hoa hậu Kỳ Duyên câu đối:

“Trí như bạch tuyết, tâm như ngọc

Vân tường y thường, hoa tường dung”

Trong chuyến thăm nói trên, bức ảnh chụp GS Vũ Khiêu ôm và hôn lên má Hoa hậu Việt Nam 2014 gây nên nhiều tranh cãi trong dư luận và cộng đồng mạng. Thật là xui cho cô hoa hậu miệt vườn, đầu năm đến thăm “Anh hùng” không những bị “Anh hùng” hôn gờ gạc, còn bị “Anh hùng” tặng thơ, trong thơ cô bị chê là “nảo rỗng!” Coi bộ năm Dê chẳng phải là năm hên của cô hoa hậu chạy tiền này!

Hai câu đối về vân điệu đã sai, mà cũng chẳng ra là câu đối. Câu đầu thì dùng chữ Hán Việt, câu sau lại dùng rất chữ Hán, ý tứ 2 câu chẳng có chút nào liên quan với nhau. Câu thứ 2 “*Vân tường y thường hoa tường dung*” là câu ông học giả họ Vũ “đạo” của Lý Bạch. Đây là câu thơ trong bài Thanh Bình Điệu, tả vẻ đẹp gợi dục của Dương Quý Phi sau 1 đêm ân ái với Đường Minh Hoàng!

“Vân tường y thường, hoa tường dung”

có nghĩa là

“nhìn mây ngỡ xiêm y của nàng, nhìn hoa ngỡ dung nhan của nàng”!

Ai đời 1 cụ già trăm tuổi lại đi tặng 1 cô gái đáng tuổi cháu chắt mình 1 câu thơ tình đắm đuối như vậy!

o o o

Nhạc sĩ Tô Hải, tác giả Hời ký “Thằng Hèn,” viết về nhân vật Vũ Khiêu:

Tôi bảo đảm rằng lão già này – Vũ Khiêu – là đồ đại bịp, lão được chúng nó “phóng” lên thành một “trí thức cộng sản anh hùng... bịp!” Lão không thể có bằng tú tài ở trường Bonnal Hải Phòng vì trường này thời thuộc Pháp không có cycle secondaire, trường không có quyền tổ chức thi tú tài. Tất cả những ai ở Hải Phòng muốn học trên primaire supérieure đều phải về Hà Nội học những trường ở Hà Nội, trong số người Hải Phòng về Hà Nội học đó có tôi. Hơn thế nữa, những năm 60 thế kỷ 20, chính lão Vũ Khiêu này đi học... tiếng Pháp buổi tối cùng lớp với bà xã (cũ) của tôi, những năm ấy lão hay đến nhà tôi tán tỉnh bà vợ diễn viên của tôi, nên tôi biết

*tổng lão là cái loại người gì. Nói chung lão chỉ là 1 trong hàng vạn thằng giáo sư-tiến sỹ-anh hùng dõm hiện đang phá hoại đất nước Việt này! Vạch mặt chúng có đến... hết Thế kỷ xxx cũng không hết!
Vũ Khiêu có một hành động rất ghê tởm mà chưa thấy bị tố cáo: Sau ngày 30 Tháng Tư 75 lão vào Sài Gòn, đến Thư Viện Quốc Gia nhân danh “quan chức Đảng,” đã “lấy cắp” một số sách cổ, quý của thư viện mang ra nhà lão ở Hà Nội làm của riêng. Đề nghị khám xét nhà Vũ Khiêu để thu hồi những quyển sách cổ quý là tài sản quốc gia này.*

Nhà phê bình văn học Trần Mạnh Hảo trao đổi với BBC về bài viết trên mạng hôm 27/2/2015 trong đó ông lý giải hiện tượng Giáo sư Vũ Khiêu ‘bị ném đá’ trên truyền thông mạng Việt Nam đầu xuân Ất Mùi (2015). Trong bài này, ông Hảo viết:

*“Có thể vì chế độ nâng GS. Vũ Khiêu, một người không phải trí thức lên thành biểu tượng của trí thức, biểu tượng của văn hóa Việt Nam mà nhân dịp cụ ôm hôn gái trẻ kiểu trai lực điền và tặng cô gái một câu đối đối đều nên đã bị dân mạng ném đá cho bở tức vì họ bị lừa hết vụ này sang vụ khác chẳng?
Tôi đã đọc hầu hết các cuốn sách của GS. Vũ Khiêu, tôi thấy trình độ của GS chưa thể gọi là trí thức. Vũ Khiêu quả tình không thể gọi là nhà trí thức khi ông muốn lấy hoa mào gà làm quốc hoa. Ờ hay, bệnh mào gà là bệnh gì GS. chưa biết hay sao?”
GS. Vũ Khiêu đã lấy nguyên một câu thơ của thi hào Lý Bạch trong bài thơ “Thanh Bình điệu”: “Vân tường y thường hoa tường dung” làm câu đối tặng gái. Đạo văn như thế sao có thể là nhà trí thức?”*

Khi được hỏi liệu có hợp với đạo lý của người Việt Nam hay không, khi người trẻ tuổi hơn ‘phê phán, chỉ trích’ người lớn tuổi hơn, đặc biệt một vị cao niên đã một trăm tuổi như thế, nhà phê bình văn học nói:

“Vấn phải tôn trọng? Ông gần một trăm tuổi mà ông ôm một cô gái đáng tuổi cháu của ông, mà ông ôm hôn cô ta theo kiểu lực điền như vậy thì ai chịu được?”

Ông TM Hảo nói với phóng viên Đài BBC hôm 1 tháng 3, 2015:

“Một loạt các Giáo sư, hàng loạt các nhà trí thức thực sự và có đóng góp lớn cho đất nước, cho dân tộc thì đều bị thất sủng, còn các Giáo sư bản cổ nông mà ít học thì lại được tôn vinh là nhà trí thức.”

Quý vị vừa đọc một số chuyện Ruồi Bu về nhân vật Vũ Khiêu, người được coi là “đại trí thức, đại văn hóa-văn học” của bọn Cộng Hà Nội. Hôm nay, một ngày Tháng Ba 2015, trận bão tuyết cuối cùng của năm 2015 đến trên Rừng Phong, những cánh hoa anh đào đã nở bên sông Potomac, tôi viết bài này về Ruồi Bu Vũ Khiêu để nhắc đến Nguyễn Ngọc Tú Ngọc Thứ Lang, dịch giả Bồ Già The Godfather.

Tháng Sáu 1976 Tú và tôi đi dự cái khóa học mà bọn Hội Văn Nghệ Giải Phóng gọi là “*Khóa Bồi Dưỡng Chính Trị*” cho bọn văn nghệ sĩ Sài Gòn Việt Nam Cộng Hòa, bọn đầu hàng lơ láo và ngơ ngáo”. Khóa học diễn ra trong 21 ngày. Tôi đã viết nhiều về “*Khóa Bồi Dưỡng*” này. Ngày bế mạc Khóa được tổ chức ở Nhà Hát Lớn Sài Gòn. Trong số những nhân vật được Ban Tổ Chức mời đến nói chuyện với các học viên có Huy Cận, Chế Lan Viên, Hoàng Trinh và Vũ Khiêu. Vũ Khiêu nói chuyện từ 8 giờ sáng đến khoảng 10 giờ thì nghỉ 20 phút. Tú bảo tôi:

“Thằng cha này hay chữ lổng.”

Tôi thấy Tú hay quá. Tú bằng tuổi tôi, Tú học lem nhem như tôi, Tú từ Hà Nội vào Sài Gòn trước tôi. Tú nhanh trí, Tú sắc xảo nước đời hơn tôi. Chỉ nghe anh Vũ Khiêu nói trong 30 phút, Tú thấy ngay anh này là học giả dzòm – anh là học giả – vốn học thức của anh nông cạn, hiểu biết của anh ụng không đầy cái lá mít; anh nói lang bang không đâu vào đâu. Anh đề cao tình nghĩa và tính đoàn kết của người Việt. Anh kể chuyện: *“Một gia đình năm đời sống chung với nhau, sống êm, sống đẹp, sống thân ái. Vua ban khen nhà này. Muốn thử xem những người trong nhà này chia nhau ra sao quà thưởng của Vua, Vua cho nhà này một trái lê. Một trái lê Vua ban mà phải chia cho cả trăm người. Làm sao chia? Làm sao cho cả trăm người cùng được hưởng ơn Vua? Ông Trưởng Tộc nghĩ ra cách cho trái lê Vua ban vào nồi đồng ba mươi, nấu nước, cho mỗi người uống một chén. Vậy là cả trăm người được hưởng cái gọi là Ôn Vua.”*

Chuyện Trái Lê Vua Ban Nấu Nước Chia Nhau là chuyện của người Tàu, không cần biết là chuyện đời Tàu nào, đời Đường hay đời Mật, đời Tống hay đời Táng, học giả Ruồi Bu Vũ Khiêu kể đó là chuyện người Việt đời Trần.

Đã một lần tôi viết:

Nếu diễn giả Vũ Khiêu không biết chuyện Trái Lê Vua Ban là chuyện Tàu thì ông quá dzốt.

Nếu ông biết đó là chuyện Tàu mà ông cho rằng ông có nói đó là chuyện người Việt bọn văn nghệ sĩ Sài Gòn đầu hàng ngơ ngáo không tên nào biết thì ông quá ngu.

*Dòng thời gian dài một ánh bay,
Những ngày như lá, tháng như mây.*

Sài Gòn Tháng Sáu năm 1976, Kỳ Hoa Tháng Ba năm 2015...129.807.593.224.682 lít nước chảy dưới cầu đoạn trường.

Tú ơi.. Nguyễn Ngọc Tú-Ngọc Thứ Lang-Tú Lé! Hôm nay tao nghe vắng tiếng mày nói buổi sáng gần trưa năm xưa trong Nhà Hát Lớn:

“Thằng cha này hay chữ lỏng.”

Mày hay quá là hay. Sao mày nhớ ra thành ngữ Bắc Kỳ “Hay Chữ Lỏng “– tiếng để gọi những anh dzốt hay nói chữ, hay tỏ ra mình là kẻ có học – để gọi học giả VC Vũ Khiêu đúng đến như thế!!!